

Samfundet ikke med Rimelighed fra disse Smaabrug kræve synderlig Adgang til Jordafstaaelse til Trøindlæg.

Derimod, naar der som i Ændringsforslaget foreslaaet, gives samme Adgang til Opdyrkning fra Præstegaarde som fra Kongsgods, maa det anses for uforøndet for Øjeblikket at forandre Præstegaardsjordens Karakter. Jordfondens Køb af Præstegaardene maa derfor fraraades, ogsaa af den Grund at et saadant Køb unødigt vilde binde en betydelig Del af Jordfondens Kapital.

Ad 30, § 24.

Et Kongsfæstes Fortabelse har efter den hidtil gældende Lovgivning saa vidt vides ingen Sinde fundet Sted. Tænkelige Tilfælde kan dog opstaa, hvor det maa anses behørigt, at Landbrugsraadet kan gribe ind til Fordel for næste berettigede.

Ad 31, § 25.

For Kongsgodsets Vedkommende udtaler Kommissionen af 1911, Side 214, at der ikke kan være Tale om at paalægge Kongsfæsterne nogen Opdyrkningspligt „indtage ny Jord til Kornland“, jfr. Forordning af 21. Maj 1777, § 1, der kun har eksisteret paa Papiret.

Ad § 26.

Det maa anses som en ufravigelig Betingelse for Selvejer-Trømænd, at naar en Trøejer har erhvervet Trøen til Odel og Ejendom, at han da samtidig erholder fuld Ejendoms- og Odelsret over samme. Mindretallet maa derfor modsætte sig den Indskrænkning af Trøejerens Disposition over sin lovlig erhvervede Ejendom, som Paragraffen fastsætter, idet købt Jord, være sig Udmark eller Indmark eller begge Dele, hvad Ejers Dispositionsret angaar, i alle Tilfælde bør indgaa under Kategorien Odelsjord og de med denne følgende privatlige Rettigheder.

Ad 35, § 30.

Det foreslaas, at Paragraffen udgaa.

I Henhold til N. L.'s 3, 14, 30 og 31 er Fæsteren ikke ansvarlig for den Skade paaført Bygninger ved Storm, Fjeldskred, Brand o. lign., idet hans Forpligtelser i saa Henseende maa antages at være ekvivalerede gennem den aarlige Afgift. Den efter Forslaget paa Kongsfæsterne paalagte Forpligtelse kan formodentlig heller ikke ramme de Kongsfæstere, der indehave Fæstebreve af Dato, forinden denne Lov træder i Kraft og formentlig vanskelig nok for de Trøejer af Kongsjord og Præstejord, der allerede er Trøbesiddere. I alle Tilfælde vil Trøbesiddere, der have erholdt sine Trøer af Odelsjord, ikke kunne rammes af Bestemmelsen.

Det kan formentlig ikke anses rigtigt, at en Trøbesidder, der erholder sin Besiddelse fra en Kongsgaard eller Præstegaard, og en anden, der erholder Indlægget fra Odelsjord, skulde stilles ulige overfor Forholdet til tvungen Forsikring. Det kan formentlig heller ikke anses for berettiget, at Kongsfæsterne fratages sine hidtilværende lovlige Rettigheder med Hensyn til Bygningsskade, uden Erstatning.

At der i et Samfund tillægges visse Klasser af næringsdrivende almindelige Samfundspligter, som andre Borgere og næringsdrivende er fritagne for, kan heller ikke anses berettiget.

Anderledes vilde det i dette Tilfælde stille sig, i Fald Lagtinget ved Lov gennemførte en for alle Borgerne gældende Assurancepligt. Da Lagtinget netop har en saadan Sag under Overvejelse, foreslaas det, at Paragraffen om Forsikringspligt for visse Landbrugs-Næringsdrivende udgaa, under Hensyn til at en almindelig færøsk Brandforsikring og Bygningsskadeforsikring eventuelt kan ventes i Lovform ført ud i Livet.

Ad 38, §§ 34—37.

Her tillader Mindretallet sig at henvise til, hvad der i U d k a s t, Landbrugsministeriet 23. Marts 1935, Side 33 og 34 er anført vedrørende Ekspropriation af Odelsjord, hvilke Udtalelser Mindretallet giver sin Tilslutning.

Ad 39, §§ 38 og 39.

Landbokommissionen af 1911 anfører Side 224:

„Kommissionen anser det for utvivlsomt, at Loven af 1894, for saa vidt den tillader Afhændelse imod Fæsterens Vilje, maa betragtes som tilladende en E k s p r o p r i a t i